

вання. Однією з основних переваг лікування травами є отримання оздоровлюючого впливу не лише на окремий орган, а й на організм в цілому. Ці ж якості фітопрепаратів уможливають їх тривале застосування, особливо при лікуванні хронічних захворювань.

Фітотерапія не дає миттєвих результатів, її застосування вимагає терпіння й акуратності. Також слід зазначити, що фітопрепарати не доцільно використовувати в гострих станах та як базовий препарат при основному захворюванні. Тому фітотерапія вимагає серйозного наукового підходу оскільки самостійне лікування навіть лікарськими рослинами є небезпечним. Враховуючи всі переваги та противаги, можна вважати, що фітопрепарати є додатковим компонентом при лікуванні основного захворювання, який дозволить зменшити поліпрагмацію. Використання їх для профілактики захворювань повинно переважати у виборі лікарського засобу в рамках фармацевтичної опіки.

Отже, розвиток фітотерапії є пріоритетним напрямком в оздоровленні населення, запобіганні гострим і хронічним захворюванням та покращенні якості життя. Однак, у кожному окремому випадку застосування лікарських засобів необхідно запропонувати надійну програму фармаконагляду.

ФИТОПРЕПАРАТЫ В ВЕТЕРИНАРНОЙ ПРАКТИКЕ

Орловецкая Н. Ф., Носкова Д. И.

Национальный фармацевтический университет, г. Харьков, Украина

Кафедра технологии лекарств

ninelorlv@gmail.com

Введение. Фитопрепараты – это лекарственные средства, получаемые исключительно из растительного сырья, целого растения или его экстракта и применяемые для лечения. В настоящее время для их производства используется около 500 растений. Это один из древнейших методов терапии, основанный на многовековых традициях применения лекарственных растений. Растения, пожалуй, были первыми лекарственными средствами, которые человек начал использовать еще на заре своего существования и которые не потеряли актуальность до настоящего времени и даже наоборот, становятся все более популярными. Врачи ветклиник также активно назначают и применяют на практике лекарственные растения и ветеринарные препараты растительного происхождения.

Методы исследований. Для реализации запланированных маркетинговых исследования был проведен сбор данных информационных массивов (сай-

ты фирм по производству ветеринарных препаратов, научные публикации и др.), их анализ и систематизация.

Результаты исследований. По своей структуре большинство растительных средств близки организму животных и легко включаются в его биохимические процессы, хорошо переносятся, редко вызывают отрицательные побочные реакции даже при длительном использовании. Растительные экстракты воздействуют на организм животных гораздо глубже, шире и мягче химически «чистых» лекарственных препаратов. Именно поэтому растительные лекарственные препараты до сих пор активно применяются не только фитотерапевтами, но и ветеринарными и медицинскими врачами, исповедующими традиционные методы лечения. Фитотерапия не является исключительным достижением человека – это неотъемлемая часть программы жизнеобеспечения всего животного мира и, наверное, более характерна именно для животных, так как их связь с природой более гармонична и естественна. Попадая из городской квартиры на улицу, животное непременно тут же отыщет и съест травинку, которая только по ей ведомой причине жизненно необходима. Больное животное обязательно будет искать растение, которое излечит или облегчит страдания. Фитотерапия – это шанс помочь нашим питомцам, живущим в городских квартирах наиболее естественным и гармоничным путем излечить заболевание.

Другим преимуществом использования фитотерапевтических средств является то, что при их сочетании с химическими лекарственными средствами повышается терапевтический эффект лечения. Так, многие растения (малина, череда, шалфей, ромашка, тысячелистник и др.) усиливают терапевтическое действие нитрофуранов при лечении пиелонефритов. При совместной терапии ранее не действующие препараты приобретают эффективность. Это кардиотоники, диуретики, актиконвульсанты, антидоты. Из лекарственных растений выделены алкалоиды, гликозиды, разнообразные витамины, эфирные масла, флавоноиды, дубильные вещества и многое другое. Как примеры, можно привести современный аспирин, являющийся производным салицила, найденного в коре ивы белой, или широко известный кавинтон – синтетическое производное винкамина, естественного алкалоида барвинка малого, атропин ("гормон" белладонны, или красавки), экстракт наперстянки (дигиталис) – ценнейшее лекарственное средство для лечения сердечно-сосудистых заболеваний, ядовитое растение кураре, применяемое для наркоза, и т. д.

Изготовленные из лекарственных растений фитопрепараты имеют свои характерные особенности: постепенное, медленное развитие терапевтического эффекта, мягкое, умеренное действие, как правило, только пероральное введение или наружное применение. Указанные характеристики являются тем фактором, который определяет показания для применения фитотерапии: терапия и

профілактика обострених хронічних захворювань, сочетанні захворювання серцево-судинної системи, органів дихання і травлення, печінки, жовчних протоків, нирок, мочовиводячих шляхів і др. Хороші результати дає фітотерапія як метод відновлюючої терапії після перенесених захворювань. Звичайно при використанні лікарських засобів покращення настає буквально через кілька днів, але при хронічних захворюваннях стійкий ефект досягається тільки при тривалому і регулярному лікуванні.

Висновки. Таким чином, слід зауважити, що при неправильному застосуванні, навіть лікарські рослини можуть викликати серйозні ускладнення, тому до початку їх застосування слід звернутися за порадою кваліфікованого фахівця, який порекомендує вам правильну дозування і спосіб прийому. Як правило, слід використовувати свіжі трави, які вирощені в домашніх умовах, так і куплені в звичайних і спеціалізованих аптеках.

ВАЗОПРОТЕКТИВНИЙ ЕФЕКТ ТОПІНАМБУРУ У ХВОРИХ НА ДРУГИЙ ТИП ЦУКРОВОГО ДІАБЕТУ

Шапкін В. Є., Алі Харб

*Харківський національний медичний університет, м. Харків, Україна,
Кафедра загальної практики – сімейної медицини та внутрішніх хвороб
fammed@meta.ua*

Основними причинами інвалідності та смертності хворих на цукровий діабет (ЦД) є діабетичні ангіопатії. Патогенетичним базисом ангіопатій є атерогенні гіперліпідемії для лікування яких використовується цілий арсенал гіполіпідемічних засобів, насамперед статинів. Побочні ефекти цієї терапії є додатковим стимулом для пошуку альтернативних шляхів лікування. Одним з них може бути фітотерапія. Серед багатьох фітотерапевтичних засобів, що використовуються в комплексному лікуванні ЦД слід відзначити топінамбур (*Helianthus tuberosus*). Так як найчисельнішим варіантом ЦД є його II тип (до 90%), то метою дослідження стало вивчення впливу топінамбуру на рівень ліпідів у сироватці крові у пацієнтів, які страждають на дану форму захворювання.

Методи дослідження. Досліджено 45 хворих на ЦД 2 типу легкого ступеня тяжкості. У пацієнтів визначено гіперліпідемію: рівень ліпопротеїдів низької щільності (ЛПНЩ) коливався у межах 1,9 – 5,4 ммоль/л, ліпопротеїдів високої щільності (ЛПВЩ) у межах 0,6 - 1,4 ммоль/л, загального холестерину у межах 5,1- 8,2 ммоль/л, тригліцеридів у межах 1,8 – 4,3 ммоль/л. Вміст глікозилизованого гемоглобіну HbA1c у обстежених становив 6,2% - 7,4%. Зважаючи на